

Historia sekcji rugby w KS „Budowlani” Lublin VII. Rok Mirosława Mańkowskiego (1986–1989)

Maciej Powała-Niedźwiecki

Fotografia wykonana przed wyjazdem do Krakowa na decydujący o awansie do I ligi mecz z „Juwenią” Kraków (16 września 1984 r.). W górnym rzędzie od lewej: Tadeusz Gryć (klubowy kierowca), Krzysztof Kamiński (kierownik sekcji), Krzysztof Mikiciuk, Mieczysław Leonko, Henryk Sławek, Janusz Szczęśniak, Adam Bartoszek, Włodzimierz Zając, Zbigniew Rak, Krzysztof Grochecki, Roman Marut, Jacek Kwiatkowski, w dolnym rzędzie od lewej: Stanisław Niczyporuk, Andrzej Kolbus, Mirosław Janeczko, Krzysztof Jurewicz, Marian Florek, Edward Jemielniak, Piotr Muchowski, Andrzej Matuszak, Wiesław Piotrowicz, Andrzej Szczuka

W sezonie 1986 I liga liczyła aż 10 drużyn i zajęcie szóstego miejsca w tak liczonym towarzystwie było wynikiem dobrym, ale mimo wszystko taka pozycja nie zaspokajała rosnących oczekiwań. Ciągłe przecież nie udawał się atak na długo oczekiwany medal. Choć w zespole grali czołowi zawodnicy kraju: Mirosław Mańkowski, Stanisław Niczyporuk, Marian Florek, Stanisław Więciorek, nie ustrzeżono się przykrych i nieco zaskakujących porażek, jak np. z beniaminkiem „Śląskiem” Ruda Śląska.

Obok tych doświadczonych do gry weszła nowa fala młodych zawodników. Warto podkreślić, że debiutowało aż dwunastu wychowanków. Drużyna wygrała sześć meczów, jeden zremisowała i jedenaście przegrała. W sezonie 1986 wystąpili (w nawiasie liczba rozegranych meczów): Krzysztof Jurewicz (18), Wiesław Piotrowicz (18), Włodzimierz Zając (18), Andrzej Kolbus (17), Zbigniew Czarnecki (17), Marian Florek (17), Piotr Muchowski (17), Stanisław Więciorek (17), Dariusz Augustyniak (17), Mirosław Mańkowski (17), Stanisław Niczyporuk (16), Mieczysław Leonko (15), Andrzej Kozak (14), Henryk Sławek (11), Ireneusz Zolich (10), Andrzej Kołtunik (9), Wojciech Piątek (9), Krzysztof Grochecki (8), Tomasz Wójtowicz (5), Jacek Haratym (4), Krzysztof Mikiciuk (4), Marek Haratym (3), Robert Rachwał (3), Wojciech Szewczuk (2), Tadeusz Walencik (2),

Janusz Borys (1), Roman Chawryło (1), Jacek Kwiatkowski (1), Mariusz Malewski (1), Jacek Siepkowski (1), Andrzej Szczuka (1). Punkty zdobyli: Mirosław Mańkowski 127, Stanisław Niczyporuk 74, Stanisław Więciorek 24, Andrzej Kolbus 16, Piotr Muchowski 16, Marian Florek 12, Wiesław Piotrowicz 10, Mieczysław Leonko 9, Zbigniew Czarnecki 8, Krzysztof Jurewicz 8, Dariusz Augustyniak 4, Andrzej Kozak 4, Henryk Sławek 4, Włodzimierz Zajac 4.

Miłym akcentem sezonu 1986 było przyznanie przez Polski Związek Rugby i „Przegląd Sportowy” tytułu rugbisty roku Mirosławowi Mańkowskiemu. W plebiscycie „Kuriera Lubelskiego” na najlepszego sportowca Lubelszczyzny zajął on, co dla naszej dyscypliny i klubu godne wyróżnienia, dziewiąte miejsce.

Mirosław Mańkowski

W barwach KS „Budowlani” Lublin (w latach 1979–1981, 1985–1988, 1991–1992) rozegrał 73 mecze ligowe, w których zdobył 521 punktów. Ciągłe pozostaje najsukuteczniejszym zawodnikiem w historii sekcji rugby naszego klubu. Debiutował w I lidze (obecnie ekstraklasy) 16.03.1979 roku w meczu z „Czarnymi” Bytom (18:3) w Siedlcach. Zdobył srebrny medal mistrzostw Polski seniorów (1992), brązowy (1993). Pierwszy trener Zbigniew Mirosz. Grał w „Mazovii” Mińsk Mazowiecki (1975–1978), „Mechaniku” Mińsk Mazowiecki (1978–1979), „Czarnych” Bytom (1982–1984), Burges (Francja (1989–1990)). W reprezentacji Polski seniorów rozegrał 24 oficjalne mecze międzypaństwowe, zdobył 40 punktów, występował na pozycji środkowego ataku i obrońcy.

We wcześniej był reprezentantem Polski juniorów (1977–1979). Posiada uprawnienia instruktora rugby (19.06.1984 r.).

Rozgrywki I ligi roku 1987 odbywały się dwustopniowo. W pierwszym etapie zespoły były podzielone na dwie grupy po pięć klubów, następnie dwa pierwsze i zwycięzca barażu walczyły o mistrzostwo Polski z trzecimi drużynami, natomiast pozostałe zespoły o miejsca 6–10 i grały utrzymanie w lidze. W pierwszej rundzie udało się pokonać tylko „Budowlanych” Olsztyn, co spowodowało konieczność gry w finale B. Oczekiwania były duże, a skończyło się na ósmym miejscu... W tych rozgrywkach wystąpili: Zbigniew Czarnecki (16), Krzysztof Jurewicz (16), Włodzimierz Zajac (16), Dariusz Augustyniak (15), Andrzej Kolbus (14), Artur Staszczyk (13), Ireneusz Zolich (12), Dariusz Bielak (11), Jacek Kwiatkowski (11), Jacek Zalejarz (11), Marian Florek (9), Waldemar Zaręba (9), Krzysztof Grochecki (8), Andrzej Kozak (8), Piotr Choduń (7), Mirosław Mańkowski (7), Stanisław Niczyporuk 7, Stanisław Więciorek (7), Janusz Borys (6), Robert Rachwał (6), Jacek Siepkowski (6), Henryk Sławek (5), Krzysztof Mikiciuk (4), Wojciech Piątek (4), Wiesław Piotrowicz (4), Wojciech Szewczuk (4), Artur Czerniakiewicz (4), Paweł Grudziński (3), Paweł Mikos (2), Tadeusz Walencik (2), Jerzy Schab (2), Roman Chawryło (1), Krzysztof Okapa (1), Maciej Powąła-Niedźwiecki (1). Punkty zdobyli: Mirosław Mańkowski 48, Krzysztof Jurewicz 25, Stanisław Niczyporuk 24, Stanisław Więciorek 22, Dariusz Augustyniak 14, Waldemar Zaręba 12, Jacek Zalejarz 8, Dariusz Bielak 4, Wojciech Piątek 4, Maciej Powąła-Niedźwiecki 4, Jacek Kwiatkowski 4.

Jacek Kwiatkowski

W barwach KS „Budowlani” Lublin (w latach 1976–1987) rozegrał 109 meczów ligowych i zdobył 28 punktów. Debiutował w II lidze (obecnie I liga) na wyjeździe 21.09.1975 roku w meczu z „Ogniwem” Sopot (12:23). Zagrał cały mecz na pozycji skrzydłowego młyna. Grał w „Czarnych” Bytom (1982–1983). Pierwszy trener Jan Jagieniak. Był reprezentantem Polski juniorów, uczestnikiem Pucharu FIRA w 1976 r. (obecnie to mistrzostwa Europy). Potem trenował grupy młodzieżowe, juniorów i kadetów KS „Budowlani” Lublin (1987–1988). Jego drużyna kadetów prowadzona wspólnie z Bogdanem Mozelem zdobyła brązowy medal na Ogólnopolskiej Olimpiadzie Młodzieży w 1988 r. w Pile.

Przed sezonem 1988 drużyna KS „Budowlani” Lublin została mocno odmłodzona, grali nawet (ze specjalnym pozwoleniem) siedemnastolatkowie – Marek Staszczuk i Sławomir Szyszka. Brak doświadczenia był szczególnie widoczny w pierwszej rundzie. Zespół wygrał tylko jeden mecz, przegrywając w Bytomiu i Siedlcach. Widmo degradacji ponownie zajrzało „Budowlanym” w oczy. W drugiej rundzie ekipę wzmocnili rutyniarze: Mirosław Mańkowski, Adam Bartoszek, Henryk Kostrzewa i to wystarczyło do zajęcia bezpiecznego ósmego miejsca. Sezon 1988 był bardzo ważny dla sekcji rugby a to z tego powodu, że **juniorzy zdobyli tytuł mistrza kraju. Był to pierwszy medal w historii klubu zdobyty przez drużynę rugby!** O grupach młodzieżowych, w tym, o pamiętnym tytule mistrza Polski z 1988 roku napiszę w oddzielnych odcinkach.

Sezon 1988 drużyna zakończyła z sześcioma zwycięstwami i dwunastoma porażkami. Wystąpiło w niej 29 zawodników: Marian Florek (18), Dariusz Augustyniak (17), Piotr Choduń (16), Andrzej Kozak (16), Dariusz Bielak (15), Zbigniew Czarnecki (15), Mirosław Gralewski (15), Włodzimierz Zajac (14), Andrzej Kolbus (14), Jacek Zalejcz (12), Krzysztof Grochecki (11), Artur Staszczuk (11), Krzysztof Jurewicz (10), Piotr Minia (9), Marek Staszczuk (9), Sławomir Szyszka (9), Henryk Kostrzewa (8), Jerzy Schab (7), Jarosław Soral (7), Waldemar Zaręba (7), Janusz Borys (6), Mirosław Mańkowski (6), Robert Rachwał (5), Andrzej Zagojski (4), Adam Bartoszek (4), Mieczysław Leonko (4), Krzysztof Mikiciuk (4), Krzysztof Okapa (4), Bogusław Żurek (4), punkty zdobyli: Mirosław Mańkowski 81, Dariusz Augustyniak 58, Marian Florek 20, Jarosław Soral 17, Mieczysław Leonko 10, Waldemar Zaręba 8, Piotr Choduń 8, Jacek Zalejcz 8, Marek Staszczuk 7, Dariusz Bielak 4, Krzysztof Grochecki 4, Henryk Kostrzewa 4, Ireneusz Zolich 4.

Henryk Kostrzewa

W barwach KS „Budowlani” Lublin (w latach 1977–1981, 1984–1989, 1991–1992) rozegrał 79 meczów ligowych, w których zdobył 24 punkty. Debiutował w I lidze (obecnie ekstraklasy) 12.06.1977 roku w meczu z „Budowlanymi” Łódź (9:26) rozegranym na wyjeździe. Zagrał w III linii młyna. Zdobyl srebrny medal mistrzostw Polski seniorów (1993). Pierwszy trener Mieczysław Leonko. Grał także w „Czarnych” Bytom (1982–1984), Club de Rugby Morez (Francja,

1989–1992). Heniek był bardzo dobrym filarem, jednym z najlepszych w historii sekcji. Warto odnotować, że zagrał w pierwszym meczu juniorów „Budowlanych” 7 marca 1976 roku.

W sezonie 1989 w pierwszej fazie ligę podzielono na cztery grupy po cztery zespoły. Grało mecz i rewanż. Dwie pierwsze drużyny miały awansować do I ligi i grały w dwóch grupach mecz i rewanż (pozostałych sześć w II lidze). Zwycięzcy grup otrzymywali prawo udziału w meczu o mistrzostwo Polski, drugie zespoły miały walczyć o miejsca 3–4, itd. Drużyna, która zajęła ósme miejsce grała baraż o prawo gry w I lidze w roku 1990 z mistrzem II ligi.

Początek sezonu w wykonaniu „Budowlanych” był znakomity. Zwycięstwo nad VIS Siedlce 25:7, a potem historyczne (16 kwietnia 1989 r.) bo pierwsze w dotychczasowych potyczkach nad AZS AWF Warszawa i to odniesione w meczu na wyjeździe 19:16 (3:10). Z tego powodu warto przypomnieć skład z tego meczu: Andrzej Kozak, Mirosław Gralewski (Tomasz Józwik), Dariusz Augustyniak, Robert Rachwał, Dariusz Bielak, Marek Staszczuk, Marian Florek, Artur Staszczuk, Krzysztof Jurewicz, Sławomir Szyszka, Bogusław Żurek, Piotr Minia, Andrzej Zagojski, Piotr Choduń, Henryk Kostrzewa. Punkty: Andrzej Kozak 7, Robert Rachwał 4, Marek Staszczuk 4, Marian Florek 4. Skończyło się na wygraniu grupy. Niestety kolejne mecze były coraz mniej udane. Budowlani zajęli ostatecznie ósme miejsce i byli zmuszeni rozegrać baraż o utrzymanie się w I lidze. 15 października 1989 w Sochaczewie pokonali na szczęście „Skrę” Warszawa 24:6 (15:6), a gwarantujące dalszy ligowy byt punkty zdobyli w tym meczu: Dariusz Augustyniak 12, Stanisław Niczyporuk 8, Dariusz Bielak 4. Za najlepszego zawodnika meczu uznano Zbigniewa Szarlipa.

Zbigniew Szarlip

W barwach KS „Budowlani” Lublin (w latach 1975–1990) rozegrał 108 meczów ligowych i zdobył w nich 57 punktów. Debiutował w II lidze (obecnie I liga) 7.09.1975 roku w meczu z „Bałtykiem” Gdynia (9:10) w Lublinie. Zagrał na pozycji filara młyna. Zdobyl srebrny medal mistrzostw Polski seniorów (1990). Pierwszy trener Jan Jagieniak. Potem grał w RC Auxerre (Francja, 1991). *Fotografię wykonano przed meczem oldboyów.*

W tym roku nawiązano kolejne, nowe kontakty zagraniczne. W lutym 1989 roku do Lublina przyjechała drużyna z Litwy „Vairas” Šiauliai (pol. Szawle), która dwukrotnie odniosła zwycięstwa nad gospodarzami (29:6 oraz 13:10). „Budowlani” pojechali z rewizytą w sierpniu. Wtedy także mocniejsi okazali się Litwini, którzy wygrali oba mecze (22:10 i 42:17). W kwietniu drużyna wyjechała z kolei do Francji na zaproszenie klubu US „Berry” Bourges, w którym występowali Adam Bartoszek i Mirosław Mańkowski. Do tego sympatycznego kontaktu doszło za sprawą Adama Bartoszka. W meczu we Francji wygrali gospodarze 20:11. W drodze do Francji „Budowlani” zatrzymali się w Stuttgarcie i zegrali mecz sparingowy z PSV Stuttgart, w którym dla odmiany występowali Krzysztof Mikiciuk i Krzysztof Jurewicz. Wygrali „Budowlani” 49:21. Drużyna z Bourges przyjechała na rewanż w czerwcu 1990 roku. Po bardzo dobrym i widowiskowym meczu pokonała gospodarzy 26:25.